

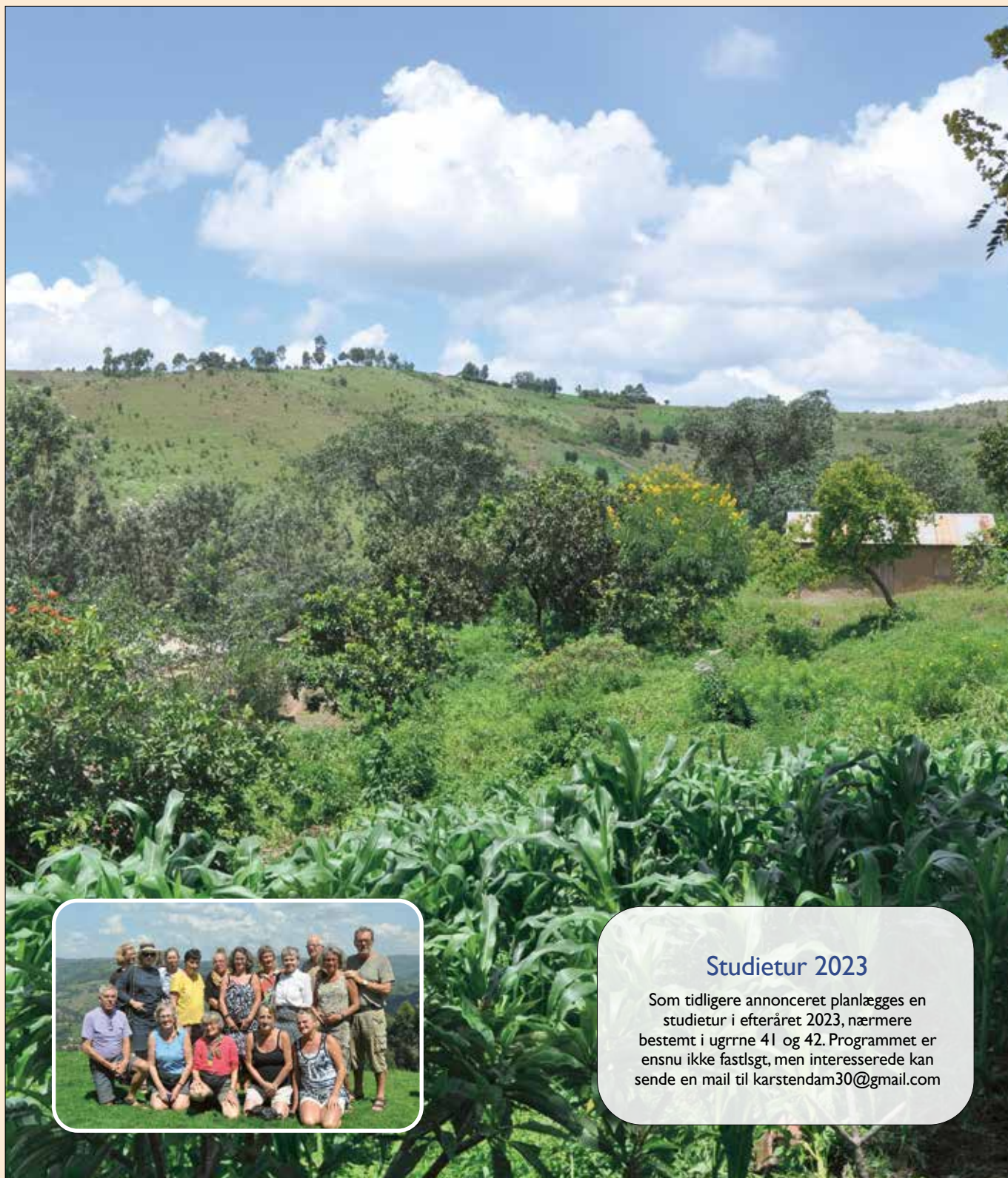
Børn i Afrika

- i samarbejde med Folkekirken's Nødhjælp
Nr. 3 December 2022 - 25. årgang

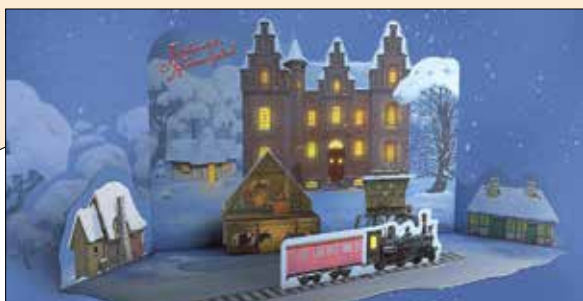
KORT NYT

Af Karsten Dam - karstendam30@gmail.com - formand, Børn i Afrika

Studietur 2023

Som tidligere annonceret planlægges en studietur i efteråret 2023, nærmere bestemt i ugerne 41 og 42. Programmet er endnu ikke fastlagt, men interesserede kan sende en mail til karstendam30@gmail.com

Julekalender DR

Overskuddet ved salget går i år til projekter for børn og unge i Tunesien. Med Børnenes U-landskalender vil IMS (International Media Support – dansk baseret international NGO) starte redaktioner for og med børn og unge, så de selv kan være med til at sætte dagsordenen i deres lokale områder. Børnereporterne udgiver løbende historier, som i sig selv bliver læst og hørt og er med til at gøre en forskel – og samtidig lærer de om ytringsfrihed, om troværdige nyheder og om journalistikkens vigtige samfundsrolle.

Dette nummer af bladet

Indeholder bl.a. en kort udgave af formandens årsberetning fra generalforsamlingen. Den fulde udgave findes på hjemmesiden sammen med referat fra generalforsamlingen. Næstformanden bidrager med en beretning fra besøget i Uganda og der er selvfølgelig også nyt fra Masomo. Vi benytter også lejligheden til at vurdere vores projekter i Uganda op mod de verdensmål som FN vedtog i 2015 – se side 8-9.

Næste nummer af bladet

vil stå i jubilæets tegn. Børn i Afrika har 25-års jubilæum i foråret 2023 og bladet vil selvfølgelig give et tilbageblik på årene der er gået. I øvrigt har vi i bestyrelsen fastsat en dato for et jubilæumsarrangement i Vangede Kirke, nemlig lørdag d. 29. april fra kl. 13. Reserver dagen i kalenderen allerede nu - vi skriver nærmere om programmet i forårsnummeret - marts 2023.

Glædelig jul

Vi ønsker alle medlemmer og bidragydere en glædelig jul og et godt nytår 2023. Samtidig tak for al støtte i det snart forgangne år 2022.

Bestyrelsesarbejdet

Som i så mange andre foreninger og bestyrelser, er der brug for yngre ildsjæle! Skulle nogle læsere have lyst til at gøre en forskel for fattige børn i Uganda, eller kender du nogen som måske kunne være interesserede, så bliver vi glade for henvendelser!

Julegaver

Som altid bliver vi meget glade for julegaver til Børn i Afrika! Har du overvejet at forære en husbyggeanpart som gave i år? Se nærmere på bagsiden af bladet. Større og mindre uøremærkede bidrag er selvfølgelig også altid velkomne. Ønsker du skattefradrag for gaver givet i 2022, skal beløbet indbetales senest 27. december.

Julemarked Sorgenfri

Sidste lørdag i november var der igen julemarked i Sorgenfri Sogn. Det endelige resultat er endnu ikke opgjort, men alt tyder på at der bliver penge til at bygge et hus for en fattig familie i Uganda. Det er familien Tulinabo og Kicondo med deres to børn. Tulinabo er handicappet og færdes kun på knæene. De bor i en faldelfærdig hytte og klarer sig med et enkelt måltid om dagen. Vi takker Sorgenfri Kirke og alle de frivillige medarbejdere ved julemarkedet. Læs mere www.sorgenfrikirke.dk/julemarked/husbyggeri-i-uganda

Kontingent 2023

Så er det igen tid til at forny dit medlemskab af BiA. Som i de seneste år er kontingentet 150 kr for enkeltmedlemskab og 225 kr for et familiemedlemskab. Se de praktiske oplysninger side 15.

Giv en gave til Børn i Afrika og få skattefradrag

Børn i Afrika - kontingent, skoleprojekter, husbyggeprojektet, gaver: Reg./kontonr: 2348 5906851158 eller MobilePay 410067
Masomo - støtte til handicappede, medicin, skolegang, møbler: Reg./kontonr: 2348 6448983690
 HUSK altid at skrive formål, f.eks. "kont" for kontingent eller blot "gave" og dit BiA-nr., telefonnummer eller CPR-nr. i teksten.

TILSYNSREJS

- september

Af Birgitte Bech – BiA's næstformand

Lydene – børnenes snakken mens de leger mellem klukker, musik fra en bar i nærheden, en mand cykler maskine som spiller "we wish you a Merry Christmas" fra moskeen – det er genkendelige lyde, som tydeligt

Efter 2 1/2 år med online møder sammen med Josephine er det dejligt at være tilbage. Nu hvor jeg er tilbage i solen og varmen, mærker jeg tydeligt, hvor meget jeg har savnet livet og arbejdet i Uganda. Foran mig ligger 4 uger med masser af arbejde, gode opdateringer og samtaler - onlinemøder er fine, men "face to face" møder som kan vare i timevis, i dagevis - det er bestemt at foretrække.

Jeg får fortalt, at det er regntid - jeg møder også nogle kortvarige meget heftige regnbyger med masser af vand og vind - til gengæld er temperaturen som dejlig sommertid i Danmark, og det er skønt. Eneste minus ved den voldsomme regn og vind er, at strømmen forsvinder, og der kan nemt gå nogle dage, før strømmen vender tilbage.

Hvor skal jeg bo?

Gennem årene har jeg boet flere forskellige steder, og jeg foretrækker at bo Airbnb. Igen i år var det meningen, at jeg skulle bo hos den familie, hvor jeg har boet de sidste 4 gange, men 2 uger før afgang fik jeg at vide, at de havde lejet "mit" hus ud til en organisation. Meget forståeligt - en bedre indtægt for dem end at have mig boende i 4 uger.

Så jeg måtte i gang med at lede i området, hvor Børn i Afrika har kontor. Det var ikke fordi, der var mange Airbnb muligheder at vælge imellem - faktisk kun et enkelt sted, men med fine billeder, så det var ikke svært at vælge. Jeg landede hos Bernadette, kun 10 min fra Børn i Afrikas kontor, og så viste det sig, at Bernadette og Josephine kommer i samme kirke - selv her midt i Uganda

Og hvordan finder vi så vej til det nye bosted? Driver Jackson, som henter mig i lufthavnen ved 23 tiden medbringer følgende vejledning: Kør mod Hoima, drej til højre ved Senge, kørb forbi en stor gård, drej til venstre ved 3 Jackfruit træer og hvor der er en meget dårlig vej, find en sort port med 2 lamper - vi finder Bernadettes hus i den mørke nat og bliver modtaget af 2 gøende hunde.

Om natten patruljerer Bernadettes 2 hunde rundt omkring huset og i haven, de bliver lukket ud omkring kl. 22 og ind igen ved 6 tiden, og om dagen sidder de i et hundehus. Hver aften kommer de susende og stiller sig op med logrende haler foran min dør, som om de siger: her er vi, kan vi komme ind? I løbet af natten giver de lyde fra sig, men jeg tænker ikke, at nogen vil opleve dem som farlige vagthunde, selv om det er deres mission om natten.

E SEPTEMBER

ber 2022

husene, hønsene som vandrer rundt i haven og kler rundt med is på bagagebæreren og en spille-
nas", så alle ved, at ismanden er på vej, bønnerne
igt minder mig om, at jeg er tilbage i Uganda.

Gæster i huset

De unge mennesker, som bor hos Josephine, kommer ofte på besøg. På vej hjem fra skole og arbejde kigger de ind, vi drikker te, spiser brød og bananer, snakken går om alt muligt. De to unge lærere Margret og Sarah flytter nærmest ind i gæsteværelset, de bruger aftenerne ved spisebordet til at forberede sig til undervisningen næste dag, vi taler en masse om undervisning og pædagogik. Jeg nyder at høre dem fortælle om børnene, lærerkollegerne, undervisningen m.m. på de to skoler, hvor de arbejder - den ene skole er en privatskole med ikke så mange børn i klasserne, undervisningshæfter, svømmebassin, gode lokaler, borde og stole til eleverne, mens den anden skole er en lokal skole her i området med mange børn i klasserne, ikke mange undervisningsbøger, og børnene må sidde på jorden. Begge piger holdet af deres job som lærere - engagement og glæden ved at arbejde med børn lyser ud af pigerne.

Skolebesøg

Første tur ud i landet går til Kaliro, hvor vi møder repræsentanter fra de 6 skoler, som vi samarbejder med, et besøg som gør et stort indtryk på mig. Det er godt at høre om deres arbejde omkring workshopen "Love your environment", og turen rundt i den nyanlagte køkkenhave imponerer mig meget. En dygtig og engageret lærer fortæller om arbejdet med at anlægge køkkenhaven sammen med eleverne, om pasningen og om udfordringen med at få vandet alle grønsagerne. En udfordring er det også, når skolerne lukker ned for at holde ferie, for nogen må tilse køkkenhaven dagligt, ellers forsvinder alle tingene ned i maverne på forbigående. Der er smagsprøve på det grønne til den frokost, som vi får serveret, og det smager dejligt.

På skolen i Kaliro møder vi Brian og hans bedsteforældre. Brian er lam i benene, han har en gammel udslidt kørestol, som Børn i Afrika skifter ud med en ny og mere brugervenlig kørestol. Brian får også et tæppe, som han kan pakke sig ind i, når den kølige natteluft melder sig. Brian bor hos sine bedsteforældre, som bestemt ikke er helt unge længere, sammen med 2 andre børnebørn. Brians mor har efterladt drengen hos bedsteforældrene, og for os at se, er det noget af en opgave for disse ældre mennesker. Brian kan ikke støtte på benene, skal derfor løftes fra kørestolen til jorden hjemme i huset. Josephine og jeg beder lærerne på skolen besøge familien, så vi

kan få flere oplysninger om deres levestandard. Det nytter jo ikke noget, at vi forærer Brian et tæppe, hvis bedsteforældrene må sove med deres tøj på og ikke har noget at tage over sig. Jeg vil også gerne vide om de har madrasser i huset, eller om de ligger på jorden og sover. Der er ca. en kilometer fra hjemmet til skolen, det er klassekammerater som triller afsted med kørestolen, så Brian hver dag kommer til og fra skole. Men ingen tvivl om, at her er en dreng og en familie, som trænger til støtte og hjælp.

Næste dag kører vi videre til skolen i Iganga, hvor elever og lærere fra Iganga og Jinja viser os deres forskellige produkter fra workshopen, der synges, danses og fremsiges digte om at passe på miljøet. Også skolen i Iganga har, med hjælp fra Børn i Afrika, anlagt en stor skolehave med bønner, tomater, kartofler, spinat, sukkerrør m.m. Skolen har også forsøgt sig med at plante et levende hegn rundt om skolen, dog er mange af de små planter blevet til en slags "fri frokostbuffet" for køerne, som græsser i vejkanterne.

Himlens sluser

Næste tur ud på landet går til Lyantonde – et voldsomt skybrud og tordenvejr forsinker vores afgang, men ved 7-tiden stopper regnen, og vi kommer endelig afsted. Vi passerer Ækvator, vi behøver ikke længere stoppe og tage billeder der, for jeg har passeret så mange gange, og fokus er nu rettet mod en kop formiddagskaffe. Vi ankommer til Lyantonde omkring middagstid – lige i rette tid til at himlens sluser åbner sig, og regnen igen vælter ned. Målet er Kampega School, hvor skolerne i Lyantonde-området i dag har sat hinanden stævne. Skolen ligger på en lille skråning, og det voldsomme regnvejr har omdannet grunden til en stor mudderpøl. Børn og lærere har søgt ly i et kirkerum, som også ligger på skolens grund, Josephine og jeg begiver os ud i det spejlglatte mudder med største forsigtighed for at nå frem til kirkerummet uden at falde i pløret – vi ligner 2 gange "Bambi på glatis", da vi grinende kommer gennem muddret.

Også her præsenteres vi for dans, sang, aktiviteter som alle er resultater fra workshopen "Love your environment", og igen imponeres jeg over børnenes arbejde. Vi uddeler skriveskifter, blyanter, kuglepenne, geometrisæt og tasker til børnene, til skolerne er der diplomer for aktiv deltagelse for et bedre miljø på skolerne, for at være rollemodeller for andre børn og voksne. Inden turen går tilbage til Kampala, besøger vi 3 unge fra The Pearls, som er under uddannelse i Lyantonde og Massaka, dejligt at se dem igen, tale med dem og hold da op, hvor de vokser.

The Pearls

Josephine og jeg gennemgår budgetter, aktiviteter og projekter - diskuterer og planlægger for 2023. Specielt de - nu unge mennesker - i The Pearls har vores opmærksomhed. Spørgs-

mål som hvor langt skal vi følge dem? Hvornår stopper støtten? Hvornår er de parate til at klare sig selv? Det er spørgsmål, som indgår i vores planlægning af og med The Pearls. Mary har nu en lille pige, som er født i august, John har en pige på 2 år og Gertrude venter en dreng til november. Specielt John forestillestiller sig, at støtten til ham ville blive ved uendeligt og fortsætte til hans barn, men han får et bestemt og kærligt skub med besked om, at nu er det sidste chance for ham at få gjort det svejskursus færdigt, som han kun mangler sidste del af. Vi vil også tilbyde ham at få et kørekort, for så vil han være godt på vej i livet og kunne tage hånd om sin egen lille familie.

Gertrude, som skal nedkomme i midten af november, har ingenting til sit barn endnu. Josephine ringer og taler med barnets far, og selv om jeg ikke forstår Luganda, så kan jeg høre på Josephines tonefald "at han får læst og påtalt". Gertrude, som kun er blevet tilset af en læge i begyndelsen af sin graviditet, tager vi med til en klinik, hvor hun bliver scannet og derefter får medicin for en infektion. Heldigvis ser det ud til, at barnet har det godt og vokser. Gertrude - som jeg har kendt siden 2007 - har altid levet et omtumlet liv, hendes mor forlod faderen for mange siden, "mor siger far er tosset", han er alkoholiker, så der kan godt være noget om sagen. Og Gertrude har hele sin barndom og ungdom flyttet rundt til forskellige familiemedlemmer, indtil mor igen dukkede op for nogle år siden. Vores ønske og håb er nu, at Gertrude kan bo hos sin mor, og at mor vil hjælpe Gertrude med barnet, så Gertrude også kan gøre sin uddannelse færdig.

Mary har god støtte og hjælp af sin mor, disse unge mødre har brug for hjælp og rollemødder for at blive mødre. Josephine og jeg taler om "A home away from home", hvor ville være godt at have et sted, hvor unge mødre kunne få hjælp - fred og ro. Ugandiske mænd - er et kapitel for sig - de historier jeg hører, er hårrejsende. Mange ugandiske mænd har børn med flere forskellige kvinder på samme tid, efterfølgende er de totalt afvisende overfor at være ansvarlig og hjælpe økonomisk, ja endda nægter de at være far til barnet.

4 uger er fløjet afsted

Josephine og jeg mødes med bestyrelsen i Children in Africa. For at kunne arbejde i Uganda skal Børn i Afrika have en bestyrelse, og der er 3 ugandiske personer i bestyrelsen. De er alle 3 travle mennesker, så det bliver til 3 individuelle møder samt et samlet online bestyrelsesmøde, hvor også Karsen Dam har mulighed for at deltage.

De 4 uger flyver afsted, det er tid til at vende næsen hjem mod Danmark. Vi aftaler igen, at det er ikke et farvel, men blot et: PÅ GENSYN. Ventetiden i Entebbe lufthavn går hurtigt - søde, dejlige beskeder tikker konstant ind på min telefon, og jeg rejser mod Danmark med oplevelser, varme og glæde i hjerte

Gertrude med babyudstyr.... og sidste nyt: Gertrude nedkom med en velskabt dreng den 13. november

Børn i Afrika og FN's verdensmål

Af Karsten Dam

Den 25. september 2015 blev alle 193 medlemslande i FN enige om de 17 verdensmål, som man samtidig forpligtede sig arbejde på at nå frem til i år 2030. Nu er ca halvdelen af perioden gået og spørgsmålet er hvor langt verden er nået? Covid, krig og hurtige klimaforandringer kan have forsinket processen. Hvad gør vi i Børn i Afrika der kan relateres til et af de 17 verdensmål? Jeg vil her nævne vores forskellige projekter og undersøge hvilke af verdensmålene, der tilgodeses af de enkelte projekter.

Blyantsprojektet

Vi uddeler skolemateriale til fattige børn på ca 30 skoler i det landlige Uganda. Samtidig får disse fattige skoler hjælp med sportsudstyr, møbler eller andet, som de ønsker. Flere end 50% af børnene er piger. Det er hermed en indsats der tilgodeser mål 1 (Afskaf fattigdom), 4 (Kvalitetsuddannelse), 5 (Ligestilling mellem kønnene) og 10 (Mindre ulighed).

Skolesponsorater

De mange børn og unge der, gennem årene, er blevet hjulpet med uddannelse, har derved fået et løft og en chance for at komme videre i livet. Målene 4 og 5 er på tale, samt det at uddannelse er vejen til at mindske fattigdom – mål 1.

Husbyggeprojekter og andre byggeprojekter

Vi har siden 2006 bygget 29 huse for fattige familier der ellers boede i usle hytter eller lerklinede huse. Vi er i gang med at samle ind til nr. 30 og 31. Familierne får hjælp med inventar: senge, madrasser, tæpper, myggenet, baljer og køkkentøj. Blandt de mange familier er også enlige kvinder med børn, som derved får ejendomsret over jord og hus. Masomo har hjulpet flere skoler med byggeprojekter og bedre sanitet. De gode huse og bedre toiletfaciliteter hjælper på hygiejnen og dermed sundheden for de mange der får glæde af det. Ud over målene 1, 5 og 10 kommer derfor også mål 3 (Sundhed og trivsel) og 6 (Rent vand og sanitet) på tale her.

VERDENSMÅL
for bæredygtig udvikling

3 SUNDHED
OG TRIVSEL

11 BÆREDYGTIGE BYER
OG LOKALSAMFUND

Workshops

Disse mindre "kurser" over 2-3 dage har indeholdt emner som hygiejne, sygdomsforebyggelse, hiv/aids, sociale færdigheder, rettigheder og pligter, men på det sidste også bæredygtighed, affaldshåndtering og iværksætteri. Her er det oplagt at mål 3 og måske også mål 11 (Bæredygtige byer og lokalsamfund) tilgodeses.

1 AFSKAF
FATTIGDOM

2 STOP
SULT

Fødevareuddeling og hjælp med iværksætteri

Både udvalgte familier og mange skoler har fået hjælp i form af fødevarer. De 30 skoler vi støtter, fik en stor portion majs-mel mm i forbindelse med skoleåbningerne efter covid-lukningerne. Også Masomo har uddelt meget mad. Mange børn har deltaget i SED-projektet, hvor de er blevet hjulpet med en indtægtsgivende aktivitet (husdyrhold, bagning og produktion af ting der kan sælges) – på længere sigt kan det hjælpe dem og familien med en indtægt. Mål 1 og 2 (Stop sult) er bl.a. i fokus her.

6 RENT VAND
OG SANITET

Brøndbyggeri

Her har Masomo hjulpet flere steder – især på skoler. Mål 6 (Rent vand og sanitet).

Information og studieture

Studieturene har lige fra starten været vigtige for os. Kom og se hvad det er vores penge bruges til! Fortæl om det til andre og forbliv trofast støtte af BiA. Alt dette er naturligvis vigtigt for at vi kan opretholde vore aktiviteter i Uganda. Racobao har gennem årene været vores faste partner i Lyantonde og Rakai distrikter (hvor mange af vores samarbejdsskoler ligger). De hjælper med at identificere de familier, som bor så dårligt at et husbyggeprojekt kan komme på tale, og de holder kontakt med skolerne og eleverne, når vi ikke lige er på stedet. Information, studieture og partnerskabet med Racobao munder alt sammen ud i handlinger, der tilgodeser mange af verdensmålene, heriblandt 17 (Partnerskaber for handling).

17 PARTNERSKABER
FOR HANDLING

Alt i alt

Hvis man gør det hele op, er vi med vore aktiviteter involveret i verdensmålene 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11 og 17.

ÅRSBERETNING

for foreningsåret 2021-2022

Af Karsten Dam, formand

Formandens årsberetning for foreningsåret 2021-2022. Her i en forkortet udgave. Den fulde udgave kan læses på hjemmesiden.

Endelig kan vi sige at de turbulente år med covid og skolelukninger nu er overståede. Heldigvis - og vi krydser fingre for at vi ikke får et bagslag med covid. Skolerne i Uganda er genåbnet i fuld udstrækning og må så kæmpe med det efterslæb der er blevet hvor nogle børn ikke var i skole i 2 år. Efterslæbet med blyantsprojektet har vi indhentet ved bl.a. at donere

frokostmåltider til de mange skoler vi støtter. Dette hjalp med at få børnene retur til skolerne i februar 2022 – et måltid mad er bestemt ikke at foragte blandt Ugandas fattige børn.

Heller ikke en studietur i efteråret 2022 lod sig gennemføre, men vi regner stærkt med at arrangere en tur i efteråret 2023. Næstformand Birgitte Bech har heldigvis også kunnet genoptage sine besøg i Uganda for at støtte op omkring Josephine. Det skete her i 4 uger i september og oktober. På programmet var bl.a.: rådgivning og dialog omkring fremtiden for the Pearls, gennemgang af skole- og uddannelsessponsorater, individuelle besøg og samtaler med 3 af de ugandiske bestyrelsesmedlemmer, møde med konsulent omkring registrering af Børn i Afrika/Children in Africa, besøg på skoler i Kaliro, Iganga og i Lyantonde, hvor børn og voksne viste resultater fra workshoppen "Waste management" (er beskrevet i sidste medlemsblad), planlægning af blyantsprojektet i 2023, møde med spejderne "Girl Guides of Uganda", deltagelse i et online møde med Sorgenfri Kirke m.m., samt mange og lange samtaler – omhandlende nye projekter, værdier og pædagogik - med vores medarbejder Josephine.

Julemarked Sorgenfri Kirke

Julemarkedet i Sorgenfri Kirke 27. november sidste år gav et fint overskud til et byggeprojekt hos **Børn i Afrika**. Dette var på trods af at selve markedet blev aflyst (grundet covid) og afløst af salg i forbindelse med de kirkelige tjenester. Aidah på 74 år der bor med sine 4-årige tvillingebørnebørn har nu fået nyt hus med det sædvanlige praktiske indbo. I øvrigt er det glædeligt at Sorgenfri menighedsråd har besluttet at støtte os endnu engang her ved julemarkedet i 2022 (det var den 26. november). Også denne gang bliver det penge til en familie som Racobao har fundet frem. Det er til familien Tulinabo og Kicondo med deres to børn på 7 og 1 år. Tulinabo er handicappet og færdes kun på knæene – derfor har familien stort set ingen indkomst.

Ud over huset til Aidah fik vi solgt anparter til endnu et hus: enken Tereza på ca. 84 år der tager sig af to børnebørn (hvoraf den ene er handicappet). De fik et nyt hus i februar 2022.

Siden sidste års generalforsamling har vi udsendt 3 medlemsblade – to på papir og det seneste elektronisk. Vi havde lidt praktiske problemer med udsendelsen af det elektroniske blad og det kom derfor ud i to omgange.

Den nye hjemmeside blev lanceret i april, og vi håber den fremover vil give et godt "udbytte" i form af punktvisse indbetalinger mv.

Igen i år har vi fået bevilget et beløb fra Magda og Erik Sterregaards fond, nemlig 13.000,- som hjælp til skolegang for ca. 40 børn i Kaliro-området.

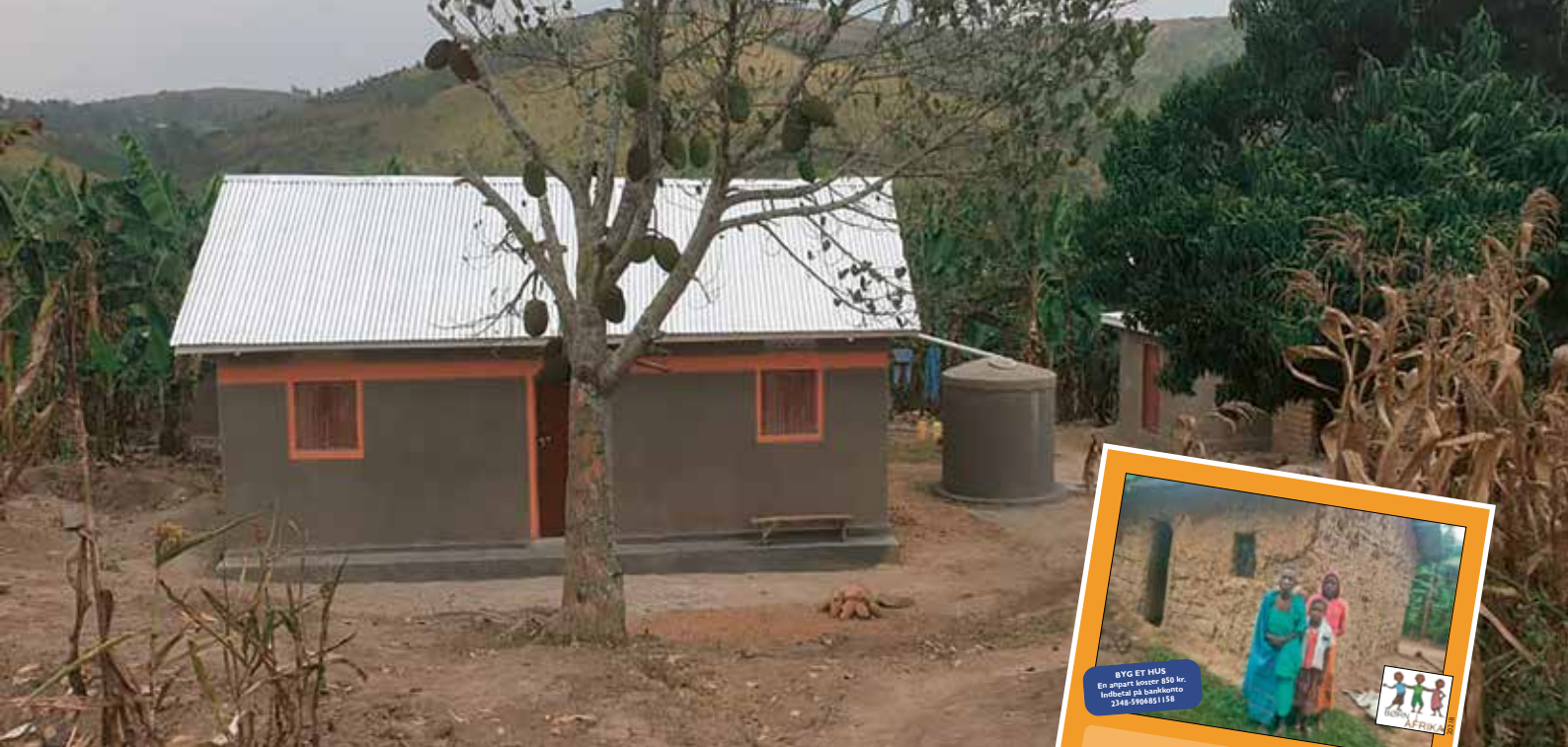

Aidah og børnene foran det gamle hus

Aidahs nye hus

Terezas nye hus

Af arbejdet i bestyrelsen kan jeg i tilfældig rækkefølge nævne følgende stikord:

- Den nye hjemmeside og forskellige udfordringer ved opstarten
- Økonomi og hvordan vi kan skaffe flere medlemmer
- Josephines løn og bilen i Uganda
- Udfasning af støtten til Bukoto skolen og til The Pearls
- Eventuelt samarbejde med spejdere i Uganda.
- Masomos arbejde i Uganda
- Medlemsbladene

Udsnit fra den nye hjemmeside. De 5 ikoner her på siden er tegnet af Birgitte Dam og bruges på den nye hjemmeside.

Fra Masomo er der følgende beretning:

Masomo bruger mange penge på at uddele hjælpepakker med mad. Både i slummen og på øen Kalangala, og hos de handicappede og M-lisada blev der delt mere end 40 madrasser ud. På Kalangala fik en kvindegruppe med 20 medlemmer, en båd og fiskenet. Da det blev forbudt at fiske i Victoriasøen, fik kvindegruppen penge til at yngle fisk i kasser. Det projekt ser fint ud.

Skolen i Bombo fik en solcelledreven vandpumpe, som leverer så meget vand at både skolen og ca 1000 indbyggere i området har rent drikkevand. En utrolig hjælp, både i forhold til sygdomme og til økonomien.

En skole i slummen var lukningstruet, da der ikke var toiletter til eleverne. En donation sidst på året reddede skolen, så børnene kunne starte januar

2022. Køkkenet på skolen var ubeskriveligt, men en donation rettede op på det, og skolen har nu et pænt køkken.

En fattig skole nær Mpigi, som tidligere har fået støtte til nye toiletter, køkken, skolemøbler og tavler, fik endelig etableret solceller. Børnene kan nu få lys i klasselokalerne.

Børnehjemmet M-Lisada fik et akut problem, da kloaksystemet brød sammen. Hele området ved hjemmet var oversvømmet, og lugten generede naboerne. Børnene måtte væk fra hjemmet mens det hele blev repareret. Det var en stor og ret dyr omgang. Hos de handicappede måtte gårdspladsen hæves, da den "flod", som ligger tæt ved deres værelser, oversvømmer området, når det regner. Bagefter opdagede de, at gulvene også måtte hæves, da der kom vand op nedefra når det regnede. Deres ejendele stod ude, mens værelserne blev repareret. To senge og madrasser blev stjålet, og andet blev ødelagt. Men nu er der tørt i værelserne – selv i regnvejre.

TAK

Jeg slutter som sædvanligt med at sige stor tak til en række personer. Først og fremmest en tak til alle vore medlemmer (i parentes bemærket har vi p.t. 410 medlemmer) der holder ved og som trofast betaler kontingent og donerer både pengegaver og køber anparter til de familier vi skriver om! Tak til bestyrelsen for godt samarbejde i årets løb. Tak til Josephine for veludført arbejde som altid. Tak til vores samarbejdspartnere - især Racobao og Folkekirkens Nødhjælp. Tak til de fonde der har ydet støtte i årets løb (Erik og Magda Sterregaards fond) og endelig en stor tak til Birte Lønborg-Jensen der står for vedligeholdelse af vores kartotek, holder styr på kontingenter, gaver og medlemsdatabasen.

M-LISADA i 25 år

Af Jonna Kildebogaard, Masomo-projektet

Fredag dag den 28. oktober fejrede M-lisada sit 25 års jubilæum. Det skete med en stor fest med musik og optræden af børnehjemmets egne orkestre, danse - og akrobatgrupper, samt orkestre fra Kalangala og skolen i Bombo.

Det var en fantastisk oplevelse at overvære (også selv om arrangementet på god ugandisk vis startede 2 timer efter planen). Der blev spillet, danset, lavet akrobatik og holdt taler. Der var inviteret omkring 200 gæster – herunder sponsorer og samarbejdspartnere samt naboer og andre lokale kontakter. Dertil kom de ansatte og børnene fra børnehjemmet, personalet fra børnehjemmet på Kalangala og lærerne fra skolen i Bombo.

For børnene fra Kalangala var det en særlig oplevelse at deltage, da en del af dem ikke tidligere havde været uden for øen.

Bosco Segawa, som startede børnehjemmet og som stadig er leder (CEO), har god grund til at være stolt over det arbejde, han og hans kolleger har gjort i de forløbne 25 år. Valget af musikken som pædagogisk kerne har vist sig at være en stor succes.

Den spæde start

Bosco voksede op i slummen i Katwe som den ældste af syv børn. Først døde faderen, og som 11-årig blev han forældreløs og droppede ud af skolen for at tage sig af sine yngre søskende. Han strejfedes rundt i slummen for at skaffe mad til sine søskende og kom hurtigt i kontakt med (andre) gadebørn.

Før moderen døde, var Bosco elev på St Peters skole i Nsam-bia. En dag hørte han skolens orkester spille, og han blev så begejstret, at han spurgte musiklæreren, om han kunne komme til at spille med. Det kunne han ikke så godt, da han ikke længere gik på skolen, men musiklæreren havde sympati for drengen og bad ham komme i ferien for at blive undervist.

Efter ferien fik han og andre gadebørn lov at gå på skolen og være med i orkestret. Han ville gerne inddrage flere af gadebørnene, men de manglede instrumenter. En ung tysker, der gjorde studier i Uganda, hørte dem og blev interesseret. Han skaffede instrumenter fra Tyskland og lejede to værelser, hvor de kunne opbevare instrumenterne. Det var også ham, der døbte den nye gruppe "Music, Life Skills and Destitution Alleviation". M-lisada var grundlagt.

Flere af gadebørnene fik lov at gå på skolen, og fik samtidig undervisning i musik. Bosco selv sluttede med senior 4 uden at skulle betale for skolegangen.

Det var en særlig oplevelse, at den fremsynede musiklærer, Simon Peter Ssendawula, deltog i jubilæumsfesten. Han hilste hjerteligt på de gamle, tidligere gadedrenge.

Så er der jubilæumsfest med optræden

MasomoNYT

De nuværende lokaliteter

Byggeriet

Jeg fik første gang kontakt med M-lisada i 2007, hvor en ven viste mig det værelse, hvor der boede 17 drenge. Alle andre børn sov på gaden. Som den første europæer støttede Masomo dem med skolepenge, og det blev hurtigt til mange børn.

Det lykkedes at samle penge ind til at købe et hus, der trængte til renovering, i Nsambya (den nuværende beliggenhed).

Ret hurtigt efter blev huset solgt videre til en engelsk skole, som støttede M-lisada ved at gennemføre renoveringsprojekter. Det viste sig senere, at det var et led i skolens undervisning, så når de kom – en gang om året – blev en del af M-lisada bygget om – uanset om det passede børnehjemmet eller ej.

Det var svært at have både børn og unge under samme tag, så derfor støttede Masomo købet af et såkaldt udslyningshus (som de meget passende kaldte "The dream house"). Her kunne de unge, der var på vej ud af systemet, vænne sig til at klare sig selv.

I dag består børnehjemmet af flere bygninger af god standard. Selv om mere af grunden er blevet bebygget, er der stadig plads til den faste scene og lidt udenoms arealer.

Børnene

I løbet af de 25 år har M-lisada støttet 2.500 børn og unge. Mange har fået en uddannelse, og også her har musikken præget nogle valg. Fire af drengene er fx nu fast ansat i et britisk militærorkester, andre er ansat som undervisere. Flere af børnene har fået universitetsuddannelser.

Knopskydning

I 2016 udvidede M-lisada aktiviteterne med et nyt børnehjem på øen Kalangala med støtte fra Rotary Langelinie. Under Corona epidemien (og derefter) blev mange piger gravide. Det præcise antal kendes ikke, da pigerne er spredt på mange øer. Man indretter nu hjemmet, så de piger, som har brug for beskyttelse, også kan bo på børnehjemmet sammen med deres børn. Det er planen at lære pigerne et håndværk, så de kan blive selvforsørgende.

Det seneste store projekt er opførelsen af M-lisada Passion Primary School i Bombo. Her har Masomo støttet med møbler til sovesalene og klasseværelserne, samt en solcelledrevet vandpumpe, der er så kraftig, at den kan forsyne det omliggende lokalsamfund.

Alle ansatte er særlig udvalgte og undervist i at hjælpe børn med traumer. En af metoderne til at støtte børnene er, at man afholder ugelange workshops, senest for 198 børn. Her bliver de undervist i deres rettigheder, hvordan de undgår sek-

suelle overgreb og meget andet. De bliver hørt og får selvtillid.

Desuden har flere af M-lisadas tidligere medarbejdere startet projekter i bl.a. Iganga og Masaka, så "ånden" fra M-lisada breder sig i Uganda.

M-lisada og lokalsamfundet

M-lisada spiller en stor rolle i lokalsamfundet og ikke mindst i slummen i Katwe. Under Corona pandemien organiserede de uddeling af madvarer til familier i slummen, finansieret bl.a. af Masomo. Børnene hjælper også med at samle skrald i slumområderne. Det kan ikke undgås, at et stort børnehjem kan mærkes af de omkringboende, men M-lisada har løst det ved at være helt åben, så de omkringboende børn deltager i mange af M-lisadas aktiviteter.

Børnehjemmet har ligeledes et godt forhold til politiet, der med jævne mellemrum bringer børn, som er fundet på gaden, til hjemmet. Politiet ringer også til Bosco, hvis de har fanget børn, som var på afveje. Politiet har ry for at være hårde både overfor børn og voksne. Det kan koste lidt shilling at få børnene fri, men det lykkes.

Masomos rolle

Bortset fra deres beskedne indtægter ved at optræde er M-lisada helt afhængig af sponsorstøtte, og de har da også en del internationale sponsorer. Masomo koncentrerer sig i begyndelsen støtten til skolepenge til børnene på børnehjemmet, men har senere udvidet støtten til også at omfatte mad, møbler, vandpumpe, medicin og meget andet.

Til jubilæumsfesten blev alle større sponsorer, herunder Masomo, takket for deres indsats. Jeg vil gerne bringe den tak videre til de mange enkeltpersoner, organisationer og fonde, der gennem tiden har hjulpet Masomo med at hjælpe.

Hvad så nu?

M-lisada er blevet en stor succes med gode faciliteter mm., og der er en risiko for, at sponsorer derfor vælger nye støtte-muligheder. Det er forståeligt, men det kræver mange penge at holde børnehjemmet kørende, og der er behov for en stabil økonomi, hvis ikke lederne skal bruge al deres tid på at løse akutte, økonomiske kriser. Under Corona pandemien, hvor de ikke kunne optræde, var der ofte mangel på penge til mad.

M-Lisadas ønsker for fremtiden er blandt meget andet at få en skole for de allerfattigste børn. En skole, hvor alt er gratis, og personalet får løn fra donorer. Men det er svært at have en skole uden indtægt. Derfor ønsker man at dyrke jorden og blive selvforsynende og dermed skaffe mad til kostskolen og til M-Lisada.

Masomo håber på også at kunne hjælpe dem med det projekt.

Den første bygning M-Lisada brugte

GIV EN FLYVERDRAGT

Send livsnødvendig vinterhjælp til sårbare familier i Ukraine

Krigen raser i Ukraine, og der er akut brug for hjælp. Elværker og andre former for energiforsyning er blevet ramt af angreb – samtidig med at vinteren nærmer sig.

Folkekirkens Nødhjælp skaber tryghed for sårbare familier på flugt ved at give dem husly, varme og mad. Et arbejde, der kun bliver vigtigere i takt med, at temperaturerne falder. Du kan være med til at redde liv ved at give vinterhjælp!

Sårbare familier får blandt andet:

- Husly, varm mad og drikke
- Flyverdragter og andet varmt tøj
- Tæpper og soveposer
- Materialer til at vintersikre ødelagte hjem

I Folkekirkens Nødhjælps arbejde fokuserer vi på at hjælpe de allermest udsatte familier, der ikke har haft mulighed for at flygte ud af Ukraine. Det omfatter blandt andet rigtig mange børn og ældre mennesker.

Vi følger hele tiden krigens udvikling, så vi er sikre på, at vi uddeler den hjælp, der er mest brug for.

Læs mere om situation og støt vores arbejde med at skaffe vinterhjælp her:

<https://www.noedhjælp.dk/shop/giv-en-flyverdragt>

Kære ven af Børn i Afrika

Det er tid til fornyelse af dit medlemskab.

Ved et medlemsskab er du med til at sikre foreningens virke og som medlem vil du modtage foreningens medlemsblad, der udkommer 3 gange om året. To blade med posten og et blad online. Endvidere er du med til at sikre, at vi som organisation fortsat kan opretholde skattefradragsret for gaver og modtage tilskud fra tips- og lottomidlerne.

Vi beder dig indbetale kontingent:

150,- kr. for enkeltmedlemmer og 225,- kr. for familier.

Overfør beløbet til reg./kontonr: 2348 5906851158

eller brug MobilePay 410067.

Anfør i felt til modtager:

Dit BiA- eller tlf.nr + KONT + efternavn

Kontingent 2023

Enkeltpersoner	150 kr.
Familier	225 kr.

Indbetal senest 27. december for at få fradrag i år

Giv en gave til Børn i Afrikas arbejde - og få skattefradrag

BRUG NETBANK eller MOBILEPAY 410067

Børn i Afrika - kontingent, skoleprojekter, husbyggeprojektet, gaver: Reg./kontonr: 2348 5906851158

Masomo - støtte til handicappede, medicin, skolegang, møbler: Reg./kontonr: 2348 6448983690

HUSK altid at skrive formål, f.eks. "kont" for kontingent eller blot "gave" og gerne BiA-nr. eller CPR-nr. i teksten. Har du skolesponsorat eller giver gaver er dit CPR-nr. nødvendigt for at **Børn i Afrika** kan indberette beløbet til Skat. Send i forbindelse med første indbetaling en mail med CPR-nr. og navn, adresse og tlf. til os på borniafrika@gmail.com (Hvis du ikke ønsker at skrive dit CPR-nr., så skriv dit navn og gerne fødselsdato på indbetalingen).

BØRN I AFRIKA

Richard Mortensens Vej 170
DK-2300 København S

Tlf. +45 2990 5009

CVR: 2801 8754

ISSN: 1904-6308

www.borniafrika.dk

borniafrika@gmail.com

Vil du være med til at skabe håb for verdens fattigste og mennesker i nød og støtte Folkekirkens Nødhjælp, som er samarbejdspartner med Børn i Afrika, kan du sende din donation til bank/giro: 4183-605 2800 mrk. 500049 eller MobilePay 2020

BESTYRELSE

Karsten Dam, formand - tlf. 2990 5009 - karstendam30@gmail.com

Birgitte Bech, næstformand - tlf. 2617 9710 - bech.birgitte@gmail.com

Asta Espedal, kasserer - tlf. 4220 1887 - astaespedal@gmail.com

Lars Ravn, bestyrelsesmedlem - tlf. 2488 9183 - larsravn62@gmail.com

Kristin Espedal, bestyrelsesmedlem - tlf. 6184 9693 - kristin@espedal.dk

Kathryn Tegner, bestyrelsesmedlem - tlf. 6133 8077 - kat.tegner@gmail.com

Elsa Tromborg, bestyrelsesmedlem - tlf. 2255 4017 - elsatrom@hotmail.com

Jonna Kildebogaard, bestyrelsesmedlem for Masomo - tlf. 2536 9413 - jonna@kildebogaard.dk

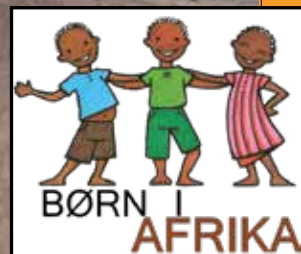
Suppleant: Jan Kildebogaard

Ansvarshavende redaktør: Karsten Dam. Layout: Erik Foged. Forside: Karsten Dam. Tryk: CS Grafisk A/S

BYG ET HUS
En anpart koster 850 kr.
Indbetal på bankkonto
2348-5906851158

Et hus til George og Edunas

George er over 80 år gammel og lever med sin kone Edunas Kentalo på ca. 64 år i Kasese landsby i Lyantonde subdistrikt. De tager sig af 7 børnebørn, der er børn af parrets afdøde sønner. Børnene er mellem 2 og 7 år gamle: Sulainah er 7 år og den eneste som går i skole, Nakato, Kakulu, James og Ivan er 6 år, Nabuuma er 7 år og døv, Ronnie er 2 år. I øjeblikket er det kun to af børnene som bor sammen med bedsteforældrene, idet huset er meget lille. De øvrige 5 overnatter hos naboer tæt på.

Racobao inspicerede huset og beboerne sammen med repræsentanter fra de lokale ledere og landsbyrådet. Man konkluderede at der er brug for presserende støtte for at forbedre levevilkårene for det ældre par og deres børnebørn. Blandt andet blev det observeret at latrinet og køkkenet var i meget dårlig stand.

*Til venstre: George viser stokken, der holder væggen i huset på plads.
Til højre: Familiens latrinskur.*

En særligt udsat gruppe af børn i Uganda er de børn, hvis forældre er døde eller syge af AIDS/HIV. I Rakai-distriktet, hvor **Børn i Afrika** samarbejder med organisationen Racobao, har vi skaffet midler til nye huse til 28 familier. 40 anpart er tilstrækkelige til et solidt murstenshus med senge, vandtank, latrin m. bad og køkkenhalvtag (udendørs konstruktioner så man undgår ild og røg inde i huset).